

# ክብርነት

በየዕለቱ ከዴሪክ ፕሪንስ ጋር  
ከሚለው  
የሬዲዮ ፕሮግራም ተቀነባብሮ የተዘጋጀ

1985(እ.ኤ.አ)

አባት - ለቤተሰቡ  
ካህን - ነቢይ - ንጉስም  
ነው

ትርጉም - የማኅበር ሃን እንዳለ (ፓስተር)  
እርማት - ድምሩ ተካ (ወንጌላዊ)

የአሳታሚው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው

Father hood  
By Derek Prince  
All rights reserved  
Amharic Edition

ለተሳካ ሕይወት ቁልፍ፣ ለማንኛውም መንፈሳዊ  
እርዳታ፣ ምክር በሚከተለው አድራሻ ያግኙን  
P.o.box 21980 Tele 0911220701

ማውጫ

| ርዕስ                          | ገጽ |
|------------------------------|----|
| 1. አባትነት                     | 4  |
| 2. እግዚአብሔር እንደ ነቢይ           | 16 |
| 3. እግዚአብሔር እንደ ንጉሥ           | 21 |
| 4. አባቶች ኃላፊነታቸውን መወጣት ሲያቅታቸው | 27 |
| ስለደራሲው                       | 34 |

## አባትነት

ከመጽሐፍ ቅዱስ መገለጥ ዋናዋና ጭብጦች አንዱና ተቀዳሚው «አባትነት» በሚለው ፍሬ ሐሳብ ላይ ያተኮረ ነው። ይሁን እንጂ ይህን መሰሉ ታላቅ ርዕስ በብዙዎች ክርስቲያኖች ዘንድ ያለመጤት እውነታ በእጅጉ የሚያሳዝን፣ የሚስገርም ነው። ከግል ልምዴ ስነሣ፣ አባትነት የሚለውን ቃል በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ይዘቱ ብቻ ሳይሆን በግል በህይወቴም በመለማመድ በአግባቡ ተረድቼዋለሁ ለማለት እችላለሁ። ከመጀመሪያዋ ሚስቴ ከሲዲያ ጋር ዘጠኝ የጉዲፊቻ ልጆች ስናሳድግ፣ ከእርስዎም ረፍት በኋላ ከሁለተኛዋ ሚስቴ ከሩት ጋር ደግሞ ሦስት ተጨማሪ ሕፃናትን በመጨመር፣ በአጠቃላይ የአሥራ ሁለት ታዳጊዎች አባት የመሆን ዕድል አጋጥሞኛል። ከነዚህ ልጆቻችን አንዳንዶቹ በአሁኑ ጊዜ ትዳር ይዘዉ ለመውለድና ለመክበድ የበቁም አሉ።

## የእግዚአብሔር አባትነት

የዚህ ጽሑፊ ዓላማ፣ ስለ ሰብዓዊ አባትነት ሳይሆን ስለ እግዚአብሔር አባትነት ለማብራራት ነው። ከዓለማት መፈጠር በስተጀርባ የእግዚያብሔር አባትነት እውነታ አለ። ለማንኛውም ሰውነት፣ ከበስተጀርባው እውነተኛ የሆነው የሁሉም አባት እግዚአብሔር አለ። ከእርሱ ፈቃድና ትእዛዝ ውጪ አንድም የተፈጠረ ወይም የሆነ ነገር የለም። ከጳውሎስ እጅግ ድንቅና ውብ ጸሎቶች አንዱ፣ የሚከተለው በኤፌሶን 3:14-15 የሚገኘው ነው።

«ስለዚህ ምክንያት በሰማይና በምድር ያለ አባትነት  
ከሚሰየምበት (ምድራዊም ሆነ ሰማያዊ ቤተሰብ መጠሪያ  
ስሙን ከሚያገኝበት) ከአብ ፊት እንበረከባለሁ፡፡»

«አባትነት» የሚለው ቃል በእንግሊዘኛ ፋዘር ሁድ (Father Hood) በግሪክኛ ደግሞ (Patria) ይባላል፡፡ ይህ በኪንግ ጀምስ ትርጉም በግልፅ የተገፀባረቀ ከመሆኑም፤ የፊሊፕስ ትርጉምም በሚከተለው መልኩ ያቀርባል፡፡

«ስለዚህ ስለ እግዚአብሔር ታላቅ ዕቅድ በማስብበት ወቅት ከአብ (በምድርም ሆነ በሰማይ የሚገኝ ማንኛውም ፍጡር አባትና የመጠሪያ ስም ምንጭ ፊት እንበረከባለሁ፡፡»

ይህ እውነታ እጅግ ድንቅ ታላቅም ነው፤ በዓለም ሁሉ ለሚገኝ ማንኛውም አባትነት ምንጩና መንስዔው የእግዚያብሔር አባትነት ነው፡፡ ስለዚህ ይህን መሰሉ አባትነት በምድር የተጀመረ ሳይሆን ሰማያዊ ነው፡፡ እንደዚሁም የእግዚአብሔር አባትነት ዘላለማዊና፤ በሰው ልጅ የታሪክ ዘመን የማያይገደብ፤ አልፋና አሜጋ ነው፡፡ እግዚያብሔር የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት መሆኑና ይህም ከዓለም መፈጠር በፊት ሁሉ እውነት ስለመሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ ዉስጥ ተደጋግሞ ተገልጿል እናገኘዋለን፡፡ ዩሐንስም በወንጌሉ ውስጥ፤ «በመጀመሪያዉ ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ...» (ዩሐ.1:1) በማለት የገለጸዉ እንደመሆኑ፤ ይህ ሁሉ ከዓለም ፍጥረት በፊት ያለና የነበረ ነው፡፡ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው መለኮታዊ ቃል ከአባቱ ጋር ነበር፡፡ ግንኙነታቸውም ከፍጥረታት በፊት ጀምሮ ያለ እንደመሆኑ፤ ይህ እውነታ የክርስትናን እምነት ከሌሎች ሃይማኖቶች ሁሉ የተለየ ያደርገዋል፡፡

የኢየሱስ ወደ ምድር መምጣት ዋናው ዓላማና ግብ የጠፋውን የሰው ልጅ ዘር ከአባቱ ጋር ለማስታረቅ ነው፡፡ ለዚህም ስለከፈለው መስዋትነት በ1ኛ ጴጥሮስ 3:18 ላይ እንደሚከተለው ተገልጿል፡-

«ክርስቶስ ደግሞ ወደ እግዚያብሔር  
እንዲያቀርበን እርሱ ጻድቅ ሆኖ ስለ አመጸኞች  
አንድ ጊዜ በኃጢአት ምክንያት ሞቶአልና...»

ኢየሱስ የሞተው እኛን ወደ አባቱ ለማቅረብ ስለመሆኑ እራሱ በአንደበቱ የሚከተለውን ቃል በማጠናከር ተናጋሪ፡-

“እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ  
በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም” (ዩሐንስ 14:6)

ኢየሱስ ብቸኛው መንገድ ሲሆን፤ መድረሻው ደግሞ አብ ነው፡፡ ብዙውን ጊዜ ክርስትያኖች የምንዘነጋው አንድ ሐቅ አለ፤ ይኸውም የጌታ ኢየሱስን አዳኝነት፤ አማላጅነት ...ወዘተ ብናስታውሰውም ቅሱ የእግዚአብሔር አብን ፍላጎት ግን ከልብ አናጤነውም፡፡ ይኸውም የእርሱ ፍላጎት ልጁን በማወቅ ብቻ እንድንገታ ሳይሆን፤ በልጁ በኩል ወደ እርሱ እንድንመጣ ነው፡፡

ኢየሱስ፤ በዩሐንስ ምዕራፍ 17 ላይ “አባት ሆይ” በማለት በሚያቀርበው ጸሎት ውስጥ ይህንን ቃል ስድስት ጊዜ ተደጋግሞ እናገኘዋለን፡፡ የአባቱንም ስም ለደቀመዛሙርቱ አበክሮ ስለመንገሩ በቁጥር 6 ላይ የሚገኘዉ የሚከተለዉ ቃል በቂ ማረጋገጫ ነው፡፡

«ከዓለም ለሠጠኸኝ ሰዎች ስምህን ገለጥሁላቸው፡፡»

በመቀጠልም “ቅዱስ አባት ሆይ፤ እነዚህን የሰጠኸኝን አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው” ይልና በጸሎቱም መደምደሚያ ላይ፤ «እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ፤ እኔም በእነርሱ እንተም በእኔ ስትሆን... እኔንም የወደድህባት ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን እኔም በእነርሱ፤ ስምህን አስታወቅኳቸው፤ አስታውቃቸውማለሁ።»

ለመሆኑ ጌታ ለደቀመዛሙርቱ ያስታወቃቸው ስም የትኛውን ይሆን? ያ ስም - አይሁዳውያን ለአሥራ አምስት ክፍለ ዘመናት ያህል ይጠሩት የነበረው ዮሐንስ የሚለው የእግዚአብሔር መጠሪያ አይደለም። ታዲያ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ያስተዋወቀውና አጥብቀውም እንዲይዙት ያስገነዘባቸው ስም የትኛው ይሆን? አዎን! ይህ ስም “አባት” የሚለው የእግዚአብሔር አዲሱ መጠሪያ ነው። ይህ ስም የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ባሕርይ ከማንኛውም ቃል ይልቅ የሚወክል፤ የሚገልጽ ነው። በመሆኑም በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከሰፈሩት መገለጦች ሁሉ እጅግ የከበረው መገለጥ ይህ ነው። የአዲስ ኪዳን ዓላማም ሆነ ኢየሱስ ወደ ምድር የመጣበት ዋናው ምክንያት እኛን ወደ አባቱ ለማቅረብ ነው። ይህንን የእግዚአብሔርን “አባትነት” ካልተቀበልነውና ካላመንንበት ደግሞ ድነትን አናገኝም ማለት ነው። ስሙን ካመንንበትና ከተቀበልነው ግን የሚከተሉትን ሦስት ታላላቅ ጸጋዎች እንጎናፀፋለን።

1ኛ:- የተለየን ወገኖች እንሆናለን - ይህ ችግር የዘመኑን ትውልድ በእጅጉ አድርጎ የሚያስጨንቀው ነው። ለምሳሌ “ሩትስ” (Roots) በመባል የሚታወቀውና በዘርና ምንዝሮች በማፈላለግ

ላይ ያተኮረው ፊልም እጅግ ከፍተኛ አድናቆትን ለማትረፍ የቻለው፤ የሰው ልጅ ማንነቱን ለይቶ ለማወቅ የቱን ያህል ጉጉት እንዳለው ቁልጭ አድርጎ በማሳየቱ ነው። ማንኛውም የሰው ልጅ የዘር ሐረጉን ለማወቅ ይጥራል። በሥነ-አእምሮ ሆነ በሥነ-መለኮት እንደተረጋገጠው ማንኛውም ሰው “ስለማንነቱ” ለመመለስ፤ ቢያንስ በቅድሚያ ወላጆቹን ማወቅ አለበት። በዛሬው ጊዜ ግን በትዳር መፍረስ ሳቢያ አያሌ ወጣቶች ወላጆቻቸውን ለይተዉ ከማያውቁበት ደረጃ ተደረሷል። ለዚህ ችግር ዋነኛው መፍትሔ የሚገኘው ከክርስትና ሲሆን፤ ይኸውም ወላጆችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር አብ ጋር ለማቅራረብ በመቻሉ ነው። እግዚአብሔር አባቱ እንደሆነ የሚያምን ሰው ምድራዊ አባት ቢኖረውም ባይኖረውም አይጨነቅም። በእግዚአብሔር ልጅነቱ ስለሚያምን የመለያ ምልክት ችግር አያጋጥመውም። ለማይና ምድርን የፈሸረው ለማያዊው አባት ለልጆቹ ከፍተኛ ፍቅር ስላለው፤ የተሟላ ጥንቃቄ ያደርግላቸዋል።

2ኛ:- በራስ መተማመን - በግል የአገልግሎት ዘመኔ ውስጥ ካጋጠሙኝ ሰዎች አብዛኞቹ በራስ የመተማመን ስሜታቸው የተኮላሸ ነው ለማለት እችላለሁ። ከዚህም የተነሳ ከመንፈሳቸው መረበሽ አልፎ በልዩ ልዩ ሕመሞች እስከመጠቃት የደረሱ መሆናቸውንም በቅርብ የማውቀው ነው ይሁን እንጂ በ1ኛ ዩሐንስ ላይ የሚከተለውን ተዘግቦ እናገኛለን:-

«የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ፤ እንዲሁም ነን።»

በእርግጥም በእግዚአብሔር ልጅነታችን የምናምን ከሆነ፤ እርሱም እያንዳንዳችንን በግል እንደሚያፈቅረን ፣ እንደሚያስብልንና እንደሚጠብቀን ከተረዳን ፣ ከእንዳችንም ነገር አንጎድልም። ይህን እውነታ ደግሞ በመላው የአገልግሎት ዘመኔ የመስከርኩት ነው።

ለምሳሌ፤ በአንዱ የአገልግሎቱ ፕሮግራም ወቅት ከአንዲት የቤት እመቤት ጋር በአጋጣሚ ተገናኝተን ነበር። እርሷም ወደ እኔ ጠጋ በማለት «ሚስተር ፕሪንስ፣ እስከ ዛሬ ድረስ ከአንተ ጋር ተገናኝቼ የምነጋገርበትን ዕድል እንዲያመቻችልኝ ወደ አምላኬ እየጸለይኩ ነበር» አለችኝ።

እኔም፤ “ይኸው የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ ተገናኝተናል። ግን ለምን ነበር ልታናግራኝ የፈለግኸው?” ስል ጠየኳት። ከዚያም ችግሯን በዝርዝር ልታጫውተኝ በመጀመሯ የጊዜ እጥረት እንዳለብኝ ካስገነዘብኳት በኋላ፤ ከሌሎቹ ምዕመናን ጋር በመሆን አብራኝ እንድትጸልይ ጋበዝኳት። የጸለይኩትም እግዚአብሔር አባታቸውን እንደመሆኑ፤ ለእኛ ለልጆቹ እንደሚያስብና እንደሚጨነቅ እንደእርሱም በዓለም ውስጥ ማንም ሊያፈቅረን እንደማይችልና፤ ችግራችንንም ሁሉ ልንገልጽለት ነፃነት ሊሰማን እንደሚገባ በማሳሰብ ነበር። ታዲያ ይህ ከሆነ ከአንድ ወር በኋላ ከዚያቸው ሴት አንድ ደብዳቤ ደረሰኝ። በአጭሩም ያሰፈረችው መልዕክት፡- «በዚያን ዕለት ከአንተ ጋር ከጸለይኩ በኋላ ሕይወቴ በሙሉ ለመለወጥ በቅቷል። በእግዚአብሔር ልጅነቴም በማመኔ በአሁኑ ወቅት ፍፁም ልበ ሙሉነት ይሰማኛል» የሚል ነበር።

3ኛ፡- ሰላም ይኖረናል - ዓለም በዘፈቀደ የተገኘች ሳይሆን ፍጥረታቱን በሚወደውና በሚያፈቅረው በእግዚአብሔር ፈቃድ የተፈጠረች ናት። ይህም አባታችን ስለ እያንዳንዳችን የሰላም ሕይወት ይገደዋል። በአንድ ወቅት አንድ ሆደ ቡቡና በፍርሃት የተጨነቀ ሰዉ አጋጥሞኝ ነበር። ሆኖም የሰጠሁት ምክር እግዚአብሔርን እንደአባቱ በመቁጠር፤ ሰላምን ያድሰው ዘንድ እንዲለምነው ነው። እርሱም እግዚአብሔርን «አባቴ ሆይ» በማለት ከልብ በመጸለዩ፤ ፍርሃቱ ሁሉ ሊወገድለትና የሰላም ሕይወት ሊመራ ችሏል።

«አባታችን» እንደ ካህን ነው።

ኢየሱስ «መንገድ» መሆኑንና ወደ ምድር መምጣቱም ግባችን ወደ ሆነው አባቱ ሊያደርስን ስለመሆኑ ቀደም ሲል ጠቅሼአለሁ። በእግዚአብሔርም አባትነት መተማመን፤ ለእርሱ የተለየን ወገኖች መሆናችንን በራሳችን እንድንተማመንና፤ ሰላምንም እንድንጎናፀፍ እንደሚያስችለን ተመልክተናል። ከዚህ በመቀጠል ደግሞ ሰብአዊ ስለሆነው አባት እንነጋገራለን። በመልካምነቱ ሊመሰገን የሚገባው አባት ከእግዚአብሔር አባትነት ጋር ሊመሳሰል ይችላል። አንድም ሰብአዊ አባት ሊቀዳጀው የሚችለው የመጨረሻው የብቃት ደረጃ ይኸው ነው። በአንድ ወቅት ከአገር አገር በመዘዋወር አያሌ የሆኑ ሕዝቦች አስተምር ነበር። ታዲያ ብዙ ሕዝብ በተገኘበት አንድ ሰብሳባ ላይ አገልግዬ እንደጨረስኩ፤ ከተሳታፊዎቹ መካከል አንዱ፤ « እንዴ፣ ሰባኪያችን ቦርሳውን ብቻ ይዞ ነው እንዴ ከአገር አገር የሚዞረው!» ብሎ የሰነዘረው ትችት፤ አጥንቱን ለርስድ ነበር የገባው። እውነትም ከቤተሰቤ ተለይቼ ለአያሌ ጊዜያት በመዘዋወር ስለማሳልፍ፤ በሰባኪነቱ ዝናን ላትርፍ እንጂ

በቤቱ ላሉት ሰዎች ግን ያንንም ያህል አልተጨነኩላቸውም ነበር። ይሁን እንጂ ከዚያ ሰው አንደበት ያንን ትችት በመስማቱ በቅድሚያ በቤተሰቤ ዘንድ የሚጠበቅብኝን ኃላፊነት ለመወጣት ቆርጫ ተነሳሁኝ። የአባትነት ግዴታየን አለመወጣት፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ተጠያቂ እንደሚያደርገኝ ተረዳሁ። ይህ ደግሞ የእኔ ብቻ ሳይሆን የብዙዎቹም አባቶች ተመሳሳይ ድክመት ነው። እያንዳንዳችን፤ በተሰማራንበት የሥራ መስክ ከፍተኛ ውጤት ለማስመዝገብ እንችላለን። ለምሳሌ፤ እዉቅ ደራሲ፤ ዝነኛ ተዋናይ፤ ታላቅ የባንክ ፕሬዝዳንት፤ ብሎም የወንጌል አገልጋዮች እንኳን ለመሆን እንችላለን። ይሁን እንጂ በቅድሚያ የአባትነት ኃላፊነታችንን እስካልተወጣን፤ ይህ ሁሉ ዝናና ማዕረግ ውዳሴ ከንቱ ነው።

ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 11 ላይ በእግዚአብሔርና በእንድ ቤተሰብ መካከል ስላለው ግንኙነት የሚከተለውን ይናገራል። «ነገር ግን የወንድ ሁሉ ራስ ክርስቶስ፤ የሴትም ራስ ወንድ፤ የክርስቶስም ራስ እግዚአብሔር እንደሆነ ልታውቁ እወዳለሁ» (ቁ፡3)። ይህም ማለት የባልየው ራስ ክርስቶስ ሲሆን፤ ባልየውም በተራው የሚሰቱና የቤተሰቡ ራስ ነው ማለት ነው። በሌላ አነጋገር ይህ ሰው በቤተሰቡ ዘንድ ክርስቶስን ይወክላል ማለት ነው። ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎት ጋር ደግሞ በቅርብ የተያያዙ ሦስት ዘላለማዊ የአገልግሎት መስኮች አሉ። እነርሱም የካህንነት፤ የነቢይነትና የንጉሥነት ተግባራት ናቸው። ይህም ማለት ክርስቶስ በካህንነቱ ሰዎችን በእግዚአብሔር ይወክላል ማለት ሲሆን፤ በነቢይነቱ ደግሞ እግዚአብሔርን በሰዎች ዘንድ ይወክላል። በንጉሥነቱም፤ እግዚአብሔርን በመወከል ቤተሰብን ያስተዳድራል።

ከዚህ በመቀጠል የምንመለከተው እንደምን አንድ ምድራዊ አባት ቤተሰቡን በእግዚአብሔር ፊት እንደ ካህን በመወከል እንደሚማልድና እንደሚጸልይ ነው። ይህንን ተቀዳሚ ተግባር በአግባቡ እስከተወጣ የተቀሩትን ሁለቱን ግዴታዎቹን፤ ማለትም የነቢይነቱንና የንጉሥነቱን በተመሳሳይ ሁኔታ መወጣቱ አይከብደውም። አለበለዚያ ግን፤ ታማኝ ነቢይና መልካም ንጉሥ የመሆኑ ዕድል የመነመነ ይሆናል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለቤተሰባቸው ያለባቸውን ኃላፊነት በብቃት ስለተወጡ አባቶች ውብና አስገራሚ ታሪኮች እናገኛለን። ለምሳሌ ኢዮብ ቤተሰቡን በእግዚአብሔር ፊት ወክሎ ስለመማለዱ በመጽሐፈ ኢዮብ መግቢያ ላይ እናያለን። ሰባት ወንዶችና ሦስት ሴት ልጆች ያሉት ኢዮብ በየሳምንቱ አንድ ቀን በመሰባሰብ አምልኮ ይፈጽሙ እንደነበረ፤ ኢዮብም በእነዚያ ቀናት ተገቢውን መስዋዕት በማቅረብ እግዚአብሔርን ስለልጆቹ በደል ይቅርታ ይጠይቅ እንደነበር ተዘግቦ እናገኛለን። ይህም የብሉይ ኪዳን መስዋዕት፤ በአዲስ ኪዳን በክርስቶስ መስዋዕትነት የተተካ ሲሆን፤ ማንኛውም አባት ቤተሰቡ እንደ ክርስቶስ የማማለድ ኃላፊነት ያለበት መሆኑን መገንዘብ ይኖርበታል። እግዚአብሔር እስራኤላውያንን በግብፅ ከነበሩበት ባርነት ለማላቀቅ በፋሲካው በግ ደም መፍሰስ ተጠቅሟል። በአጭሩ አሥራኤላውያንን በደሙ ከልሎ ከባርነት ቀንበር ሲያላቅቃቸው፤ የግብፃውያንን በኩሮች ግን በላከው መልአክ እንዲቀሰፍ አድርጓል። ይህንንም ይበልጥ ግልፅ የሚያደርግልን ዘጽአት 12፡3 ነው።

« ለአሥራኤል ልጆች ሁሉ ተናገሩ በኋላቸውም በዚህ ወር በአስረኛዉ ቀን ሰዉ ሁሉ ለአባቱ ቤት እንድ ጠቦት፤ ለአንድ ቤትም አንድ ጠቦት ይውሰድ። »

ለመሆኑ ይህን ጠቦት መምረጡ የማን ኃላፊነት ነበር? የእያንዳንዱ ቤተሰብ አባላት ኃላፊነት ነው። ጠቦቱን ማረድ ያለበት ማን ነው? አባትዬው ነው። ደግሞ ስደሙን በሂሳብ በመንከር በየበራፋ መርጨት ለማን የተተወ ግዴታ ነበር? አሁንም የአባትዬው ነው። በሌላ አነጋገር አንድ አባት የካህንነት ኃላፊነት በእግዚአብሔር ተጥሎበት ነበር ማለት ነው። ለቤቱ ድህንነት ማስገኘቱ የእያንዳንዱ አባት ኃላፊነት ነበር። ይህን ግዴታ እንደታዘዘው ካልተወጣ ግን በቤተሰቡ ላይ መቅሠፍትንና ጥፋትን ጋብዟል ማለት ነው።

ይህ ኃላፊነት በዛሬውም ጊዜ ቢሆን በእያንዳንዱ አባት ላይ የተጣለ ነው። ይህን ተቀዳሚ ተግባር አባትዬው እራሱ ሊወጣው እንጂ ለሌሎች በሥልጣን ወክልና ሊያስተላልፈው የሚችለው አይደለም። በእግዚአብሔርም ዘንድ ተቀባይነት የሚኖረው መሥዋዕት በአባትዬው በኩል ብቻ የሚቀርበው ነው። ስለዚህ ለቤተሰቡ በጎነት ሲል አንድ አባት ይህን ግዴታ ማሟላት አለበት።

በአዲስ ኪዳንም ዉስጥ ክርስቶስ ተመሳሳይ የሆነ መሥዋዕት ሲያቀርብ እንመለከታለን። በግል ልምምዴ እንደ አጋጠመኝ ለሕፃናት እንድንልይላቸው ሰዎች ወደ እኔ ዘንድ ያመጧቸዋል። እኔም የማቀርብላቸው የመጀመሪያው ጥያቄ «የሕፃናት አባት ወይም እናት ናችሁ?» የሚል ነው። መልሱ አወንታ ከሆነ ለዚያ ሕፃን ልጆቼ ልጆቼ ፈቃደኛ ስሆን፤ አለበለዚያ ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ የሥልጣን መሠረት እንደሌለኝ በመግለጽ ሕፃኑን ሳልጸልይለት እንዲመለስ አደርጋለሁ። ኢየሱስም ቢሆን ሕፃናትን የተቀበላቸው በወላጆቻቸው አማካይነት እስከቀረቡበት ድረስ ብቻ ነበር። ይህን ለማረጋገጥ በማርቆስ

ምዕራፍ 9 ላይ የቀረበውን ታሪክ ማጤኑ በቂ ነው። ኢየሱስ ከደብረዘይት ተራራ ላይ በወረደ ጊዜ በደቀመዛሙርቱ አንደበት የተገለጸለት 'ዲዳ - መንፈስ' ያደረበትን ልጅ ለማስለቀቅ እንደተሳናቸው ነው። ጌታም የልጅየውን አባት ለምን ያህል ጊዜ በዚህ ደዌ እንደተጠቃ ሲጠይቀው ከሕፃንነቱ ጀምሮ መሆኑን በመጥቀስ፤ «...በያዘውም ሥፍራ ሁሉ ይጥለዋል አረፋም ይደፍቃል፤ ጥርሱንም ያፋጫል፤ ይደርቃልም፤ እንዲያወጡለትም ለደቀመዛሙርትህ ነገርኋቸው አልቻሉምም» ካለ በኋላ ጌታን ቢቻልህ ግን እዘንልን እርዳንም » ብሎ ሲማፀነው እንመለከታለን። ኢየሱስም ግን «ቢቻልህ ትላለህ» ለሚያምን ሁሉ ይቻላል» ብሎ መልሶለታል።

ይህ የሚያመለክተው፤ ለልጅየው ደህንነት አባትዬው በቅድሚያ የማመን ግዴታ እንዳለበት ነው። ሕመምተኛው ልጅ እጅግ ከመዳከሙና ከመጎሳቆሉ የተነሣ ለመናገር ጨርሶ አልቻለም ነበር። ስለዚህ ያ ኃላፊነት ወደ አባትዬው ተሸጋገረ። እንደዚሁ ሁሉ ወላጆች ስለልጆቻቸው ደህንነት እግዚአብሔርን የመለመንና የማማለድ ግዴታ አለባቸው። ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያለው የልመና አቀራረብ እንደመሆኑ፤ ኢየሱስም ይህን ተግባራዊ እንዳደረገው ተመልክተናል።

በመጨረሻም የፌሊጽስዮሱን የወህኒ ቤት ጠባቂ ታሪክ በሐዋርያት ሥራ 16:31 ላይ እናገኛለን። ጳውሎስና ሲላስ የታሠሩበት ወህኒ ቤት በምድር መንቀጥቀጥ በመታወኩ እሥረኞቹ ሁሉ ከእግር ብረታቸው ተላቀው ነበር። በኋላ ላይ የወህኒው ጠባቂ፤ «እድን ዘንድ

ምን ማድረግ ይገባኛል?» ብሎ ሲጠይቅ፣ እነ ጳውሎስ የሰጡት መልስ «በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ»። የሚል ነው ከዚህ የምንረዳው፣ ለመላው ቤተሰቡ መዳን ኃላፊነቱ የተጣለው በዉህኒው ጠባቂ ላይ መሆኑን ሲሆን፣ ይህም በእያንዳንዱ የቤተሰብ ኃላፊ በሆነ አባት ላይ የሚያንፀባርቅ ግዴታ ነው።

## እግዚአብሔር እንደ ነቢይ

ቀደም ሲል፣ በፊተኛዋ ሚስቴ አማካይነት ለዘጠኝ ሕፃናት በጉዲፈቻ ወላጆች መሆናችንን ገልጫለሁ። ሁለተኛዋ ሚስቴ ደግሞ ሦስት የጉዲፈቻ ልጆች በመጨመር የቤተሰባችንን ቁጥር አሳድጋዋለች። እንግዲህ የእነኝህን ሁሉ ልጆች የአባትነት ግዴታ መወጣት ያለብኝ እኔ ነኝ ማለት ነው። አዎን! በአሁኑ ጊዜ እነዚህ ሕፃናት አድገው ጎልምስዋል። ከእነርሱም አንዳንዶቹ ትዳር እስከመያዝ በተራቸዉም የሕጻናት አባት ለመሆን ደርሰዋል። በዘመናችን የሥነ አእምሮ ጠበብት ጭምር እንደተረጋገጠው አንድ ሕፃን በአብዛኛው የሚወርሰው የወላጆቹን ባህርያት ነው። ከዚህም ሐቅ በመነሣት፣ ሕፃኑ ስለ እግዚአብሔርም አምልኮ የሚኖረው ጥልቀት በቅድሚያ የሚወሰነው በወላጆቹ ሁኔታ ይሆናል ማለት ነው። ስለዚህ ይህን ከእግዚአብሔር የተሰጠ ታላቅ አደራ ማንኛውም ወላጅ በጥንቃቄ ሊወጣው ይገባል።

ለምሳሌ፡- አንድ ወጣት አባቱ መልካም ሰው ከሆነ፣ ቸርና ሩኅሩኅ፣ ተግባቢና ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረበት ከሆነ፣ እርሱም በአመዛኙ የአባቱን ፈለግ የተከተለ ይሆናል። በሌላ በኩል ግን አባትየው ነገናዛና ጨቅጫቃ፣ ገፉግና ቁጡ፣ እግዚአብሔርንም የማይፈራ ከሆነ ልጅየዉም እንደዚያው ይሆናል ማለት ነው። ምናልባትም እግዚአብሔርን እንደ አምባገነን፣ እንደጨካኝና፣ ፍርዷ ገምድል አምላክ አድርጎ እስከመቁጠርም ሊደርስ ይችላል። በአጭሩ በአባቱ ላይ የሚያያቸውን የከፉ ተግባራት ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ሊያዛምደው ይችላል።

ስለዚህ፡ ከዚህን መሰሉ ታላቅ እርግጥን ለመዳን አንድ አባት በልጆቹ ዘንድ እንደ ታማኝ የእግዚአብሔር ነቢይ ሆኖ መቅረብና መታየት ይኖርበታል። ጳውሎስ በኤፌሶን 6:4 ላይ አባቶችን በሚከተለው ሁኔታ ይመክራቸዋል፡-

«እናንተም አባቶች ሆይ፤ ልጆቻችሁን በጌታ ምክርና በተግሣፅ ልሳድጓቸው እንጂ አታስቆጧቸው።»

በቆላስይስ 3:21 ላይ ደግሞ የሚከተለውን ይላል፡-

« አባቶች ሆይ፤ ልባቸው እንዳይዝል ልጆቻችሁን አታበሳጩቸው።»

እንደ ብሉይ ኪዳን ሁሉ፤ አዲስ ኪዳንም ሕፃናትን በእግባቡ የማሳደግ ኃላፊነትን የሚያኖረው በአባትዬው ትክሻ ላይ ነው። እርግጥ እናቶችም ቢሆኑ፤ የልጆቻቸውን መንፈሳዊ ሕይወት በመንከባከቡ ረገድ ግዴታ ያለባቸው ቢሆንም፤ ዳሩ ግን ማናቸውም ኃላፊነት በተቀዳሚ የሚመለከተው አባትዬውን ነው። ይህን ኃላፊነት ማንም እንደ አባትዬው ሊወጣ የሚችል የለም። ይሁን እንጂ፤ ለምሳሌ በአሜሪካ ውስጥ እንደሚታየው፤ አባቶች የልጆቻቸውን መንፈሳዊ ሕይወት በመኮትኮትና በማሳደግ ምትክ፤ ኃላፊነቱን ሙሉ በሙሉ በቤተ ክርስቲያንና በመጋቢው ላይ ይጥሉታል። ይህን መሰሉ ልጅ አልባሌ ቦታ በመዋል መጥፎ ጠባይ ይዞ በሚያድግበት ወቅት፤ ወላጆችና ኅብረተሰቡ ለወቀሳዊ ጣታቸውን የሚቀስሩት በቤተ ክርስቲያን ላይ ይሆናል።

በመሠረቱ ግን የአንድን ሕፃን ጠባይ ለክርስቶስ ተገዢ እንዲሆን ማነፁ የአባትዬው ኃላፊነት እንጂ በአደራ ለሌሎች የሚተላለፍ አይደለም። አንድ አባት ከእግዚአብሔር የተሰጠውን አደራ በእግባቡ ሊወጣ ይገባል።

ጳውሎስ እንዳመለከተው፤ አንድ አባት ልጁን በቅድሚያ ከሁለት አደገኛ አዝማሚያዎች ሊቆጣጠረውና ሊያርማቸው ይገባል። ይኸውም አንዱ ከአመፀኝነት ሲሆን፤ ልጁ እንዳሻው አዳሪና ልቅ እንዳይሆን የጠበቀ የሥነ ሥርዓት ቁጥጥር ሊያካሂድበት ይገባል። መልካም ፈር ይዞ ያደገን ወጣት ቡኋለም ቢሆን ለአፍተኛ ትምህርትና ለጤናማ የማዕረግ ዕድገት ማበረታታቱ አይከብድም። አንድ አባት ይህን የማድረግ ግዴታ አለበት ቢባልም ቅሉ፤ ይሁን እንጂ ሁለተኛ የአደጋ አዝማሚያ ከሚያስከትለው፤ ከአንጉል ጭቆና እራሱን ሊቆጣጠር ይችላል። ሕፃኑን በሆነ ባልሆነው በመጨቅጨቅና በመቅጣት የበታችነት ስሜት ማሳደር ትልቅ ኃጢአት ወንጀልም ነው። ስለዚህም ነገር ጳውሎስ ወላጆችን፤ «...ልባቸው እንዳይዝል ልጆቻችሁን አታበሳጩቸው» ሲል የመክረው በአገልግሎት ዘመኔ፤ አያሌ የስሜት ቀዉስ ያደረባቸው ወጣቶች አጋጥመውኛል። ታዲያ የአብዛኞቹ ለማለት ይቻላል፤ የዝቅተኝነት ስሜት፤ ግዴላሽነት፤ ተስፋ መቁረጥ፤ ጥለኝነት፤ ሲያቆጠቁጥና ብሉም ወደ ጥፋት ደረጃ ሊያመራ የቻለው በሕፃንነታቸው ከደረሰባቸው፤ ጭንቀትና ብስጭት የተነሳ ነው። በሕፃን አእምሮ ላይ የደረሰ ቁስል በቀላሉ የማይድን፤ ብሉም ለሃያ ለሠላሣ ዓመታት እንኳን ሊፋቅና ሊደርቅ የማይችል ስለሆነ፤ ወላጆች በተለይም አባቶች ልጆቻቸውን ከማዋረድና ከማንቋሽሽ በብርቱ ሊቆጠቡ ይገባል።

እንደ አባት ክልሶቹ ጋር ጤናማ ግንኙነት እስካለው፤ ከሕፃንታቸው ጀምሮ መልካም ፈር ሊያሰዛቸው፤ በሥነ ምግባር ሊገነባቸውና ታማኝ ሊያደርጋቸው ይችላል። ከሁሉም በላይ ደግሞ ፈሪሃ እግዚአብሔር በልቦናቸው ውስጥ እንዲያድርና የኢየሱስን ፈለግ ተከትለው ለመኖር ብቃት እንዲኖራቸው ለማድረግ ይችላል። ለዚህ ሁሉ ወሳኝ በወላጆችና በልጆች መካከል ጤናማ ውይይትና ግንኙነት የመካሄዱ ነገር ነው። ሕፃናትን ሁል ጊዜ ይህን አድርጉ፤ ያንን አታድርጉ ብሎ ማዘዙ ብቻ ተገቢ አይደለም። በተቻለ መጠን የነገሮችን ጤናማና ጎጂ ጎን በማስረዳት ለማሳመን መሞከሩ ተመራጭ ነው። ለልጆች በተራቸው ችግር ካለባቸው እንዲገልፁ እድል መስጠት ያሻል። በአንድ ጉዳይ ላይ የተለየ አመለካከት ቢኖራቸውም ያንን ለመግለፅ መበረታታት ይኖርባቸዋል። ይህን መመሪያ በማስመልከት ሙሴ ለእሥራኤላውያን የሚከተለውን ትዕዛዝ በዘዳግም 11:18-21 ላይ አስፍሯል፡-

«እንግዲህ እነዚህን ቃሎች በልባችሁና በነፋሳችሁ አኑሩ፤ እነርሱንም ለምልክት በእጃችሁ እሰሯቸው...ልጆቻችሁንም አስተምሯቸው፤ በቤትህም ስትቀመጥ፤ በመንገድም ስትሄድ፤ ስትተኛም ስትነሣም አጫውቷቸው። ...እንደ ሰማይ ዘመን በምድር ላይ፤ ዘመናችሁ የልጆቻችሁም ዘመን ይረዝም ዘንድ በቤትህ መቃኖችና በደጃፍህም በሮች ላይ ጻፈው።» ከዚህ ጥቅስ ውስጥ በተለይ « እንደ ሰማይ ዘመን በምድር ላይ » የሚለው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሰፍሮ በማግኘቴ በእጅጉ ተደንቄአለሁ። ይኸውም እግዚአብሔር ምድራዊ ሕይወታችን ጭምር ከሰማያዊው ሕይወት ጋር ተመሳሳይ እንዲሆን የመፈለጉን ሁኔታ በማጤን ነው። ታዲያ ከዘመናችን ቤተሰቦች መካከል

ይህንን የምንፈፅመው ወይም ክልባችን የምናምንበት ስንት እንሆን? ያለጥርጥር በጣም ጥቂቶች ብቻ ነን።

አባቶች ሙሴ ያዘዘውን ለመፈጸም ፈቃደኛ ላለመሆናቸው የአደባባይ ምሥጢር ነው። ሙሴ «...ልጆቻችሁንም አስተምሯቸው... በቤትህም ስትቀመጥ በመንገድም ስትሄድ ስትተኛም ስትነሣም አጫውቷቸው...» በማለት የመንፈሳዊ ሕይወት ግንባታን ለመጋቢዎችና ለቤተክርስቲያን ብቻ ሳይተው ለወላጆችም ተቀዳሚውን ሥፍራ ቢሰጥም፤ ሆኖም ግን በዘመኑ ትወልድ ዘንድ ተቀባይነትን አላገኘም። የአባት ክልሶቹ ጋር ስላማንኛውም ነገር መወያተና መመካከር አግባብ ሲሆን በተለይም ስለ እግዚአብሔር መንግስት በቂ መረዳት ለማግኘት መማማሩ ቅድሚያና ልዩ ትኩረት ሊሰጠው የሚገባ ነው።

በአንድ ወቅት የሂውተን ኮሌጅ ፕሬዝዳንት የነበሩት ዶ/ር ሬይመንድ ኤድማን የሚከተለን ምክር አስተላልፈው እንደነበር፤ በዚህ አጋጣሚ ለመጥቀስ እወዳለሁ። «ልጆቼን ዳግመኛ የማሳደግ ዕድል የሚገኘመኝ ቢሆን ኖሮ፤ የቱን ያህል ጊዜዬን ከእነርሱ ጋር ባሳለለፍኩኝ ነበር» በማለት ፀፀታቸውን ገላፀዋል። ይህን አባባል እኔም ብሆን «አሜን» ብዬ በበረከት የምቀበለው ነው። ስለምን ቢባል፤ ልጆቻችንን ማስተማር ያለብን ወደ ቤታችን ለመግባት በምንችልበት ጊዜ ብቻ ሳይሆን በመኪና ስንጓዝ፤ አታክልት ስንኮተኩት፤ ለሽርሽር ስንሄድና በመሳሰለው አጋጣሚ ሁሉ መሆን ይኖርበታል። በሃይማኖት ትምህርት መስጫነት «የጸሎት ቤታችንን» ብቻ መገደብ የለብንም። በማናቸውም በአመቶ ጊዜና ሥፍራ የእግዚአብሔርን ቃል ለቤተሰባችን ለማስተላለፍ መጣርና መሞከር አለብን።

# እግዚአብሔር እንደ ንጉሥ

አንድ አባት እንደ ካህንና ነቢይ ብቻ ሳሆን ለቤተሰቡ እንደ ንጉስ ጭምር ነው። ምንም እንኳን በአብዛኛው የአለም ክፍል «ንጉሥ» የሚለው ቃል በአሁኑ ጊዜ ለብዙዎች እንግዳ በሆንም፣ ሆኖም ግን መምራትን፣ ማስተዳደርን፣ መቆጣጠርን የሚያመለክት ነው። ስለዚህ ንጉሥ የሚለውን ቃል ከላይ ባሉት አማራጮች ለመተካት ይቻላል። ጳውሎስ በ1ኛ ጠቲሞቲዎስ ውስጥ፣ አንድ ኤጲስ ቆጶስ ወይም የቤተክርስቲያን ሽማግሌ ወይም አስተዳዳሪ ሆኖ የሚሠራ ሰው ሊኖረው ስለሚገባው ብቃት በዝርዝር አስፍሯል። ከብዙዎችም መሥራቶች መካከል ልዩ ክብደት የተሰጠው መመዘኛ ለአንድ ሰው መልካም የቤተሰብ አስተዳዳሪነት መሆኑን ስንረዳ መገረማችን አይቀርም። እስቲ ጳውሎስ ይህንን እንዴት እንዳብራራው ከ1ኛ ጢሞቲዎስ 3:4-5 በመጥቀስ እንመልከት፡-

«ልጆቹን በጭምትነት ሁሉ እየገዛ የራሱን ቤት በመልካም የሚያስተዳድር፤ (ሰው ግን የራሱን ቤት ማስተዳደር ባያውቅ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዴት ይጠብቃታል?)»

አንድ ወንድ ቤቱን የማስተዳደር ኃላፊነት አለበት። በመሆኑም ልጆቹ ተገቢውን አክብሮት ይሰጡት ዘንድ ሊቆጣጠራቸውና ብሉም ሊቀጣቸው ይችላል። ዳሩ ግን ጳውሎስ እንዳስገነዘበው፣ ሰዉዬው በቤቱ

ውስጥ ሰላምንና መረጋጋትን ለማስፈን የተሳነው ከሆነ፣ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ጨርሶም ለማስተዳደር አይችልም ማለት ነው። «ማስተዳደር ወይም መግዛት» ማለት ለመልካም ሥነ ምግባር አርአያ መሆን ሌሎችን ወደ ፍሬያማ ሕይወት መምራት ማለት ነው። ይህም ከቦታች ላሉት ተገቢውን እንክብካቤና ጥበቃ ማድረግን ያቀፈ ነው። በመሆኑም አንድ አባት ልጆቹን በሚመራበት ወቅት፣ ለኑሮአቸው መደላደል፣ በሥነ ምግባር ለመታነፃቸው ሁሉ ተገቢውን ጥንቃቄ ማድረግ፣ አስፈላጊም ሲሆን እርምጃ ለመውሰድ «ድፍረት፣ ወኔ» ያለው መሆን አለበት። ጳውሎስ፣ ለቤተክርስቲያን አስተዳዳሪነት የሚመረጠው ሰው በቅድሚያ ለእጩነት የሚቀርበው በቤተሰብ አስተዳደሩ ሚዛን ነው ማለቱ፤ አንድ ቤት ለቤተክርስቲያን መሠረት ወይም ጥንስስ መሆኑን በማጤን ነው። ይኸውም ቤተክርስቲያን የቤተሰቦች ስብስብ ዉጤት መሆኗን በመገንዘብ ነው። በአንዲት ቤተክርስቲያን ውስጥ ሦስት ግልፅ የሥራ ክፍሎች አሉ። የመጀመሪያው የመጋቢው ወይም የእረኛው የሥራ ድርሻ ሲሆን ሁለተኛው በረዳትነት የሚያገለግሉት የዲያቆናት፣ ሦስተኛው ደግሞ ንቁ ተሳትፎ የሚጠበቅባቸው የምዕመናኑ ተሳትፎ ደረጃ ነው። ይህንን በቀላሉ ከአንድ ቤተሰብ አቋም ጋር ልናዛምደው እንችላለን። ይኸውም ለአንድ ቤት፣ መጋቢው ወይም እረኛው አባት ሲሆን፣ በረዳትነት የምትሳተፈዋ ወይም ዲያቆኗ ደግሞ ሚስት ናት። በምዕመናን የተሰየሙትም ልጆች ሲሆኑ፣ ይህም ተዛምዶ ፍፁም መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆኑን ልንረዳው ይገባል። እግዚአብሔር አንድን አባት፣ «በቅድሚያ የቤተክርስቲያን አርአያ የሆነውን ቤትህን በሥነ ሥርዓት አስተዳድር። ይህን ኃላፊነት በትክክል እስከተወጣህ እኔ ደግሞ ከፍ ላለው ለቤተክርስቲያኔ አስተዳሪነት እመርጥሃለሁ» የሚል ትእዛዝ

እንዳስተላለፈለት ያህል ልንቆጥረው ይገባል። የቱንም ያሃል በምዕመናኑ ብዛት የታወቀ ጉባዔ ቢኖርም ቅሉ፣ ዳሩ ግን ለዚያ ለጉባዔ ጥንካሬና ኅብረት ወሳኝ፣ ቤተሰባዊ ቅርፅ ተከትሎ የተዋቀረው አቋሙ ነው። እስቲ ከአንድ አባት ጋላፊነት በመነሣት፣ አብርሃም እንደምን ይህን ግዴታ እንደተወጣው ለማንፃፀር እንሞክር፡-

በቅድሚያ በዘፍጥረት 18 ላይ ጌታ አብርሃምን ቃል በቃል ሲያነጋግረው እናያለን። እግዚአብሔር አብርሃምን ለምን የአሥራኤላውያን አባት እንዲሆን እንደመረጠውና፣ በእርሱም በኩል ለሰው ልጆች ደህንነትን የሚያስገኘውን መሲሕ ለማስነሣት እንደአቀደም ቃል ሲገባለት እናያለን። ሁላችንም ብንሆን እግዚአብሔር ከሕዝቦች ሁሉ ለምን አብርሃምን ለመምረጥ በቃ ስንል መገረማችን የማይቀር ነው። እንደ አብርሃም ዓይነት በሺህና በአላፋት የሚቆጠሩ ሰዎች ይኑሩ እንጂ የእግዚአብሔር ምርጫ ያተኮረው በአብርሃም ላይ ነበር። ግን ለምን? ብለን ስንጠይቅ መልሱን እግዚአብሔር እራሱ ሲመልሰው እናገኛለን። አብርሃም ለአዲሱ ለእግዚአብሔር ለተመረጠው ሕዝብ አባት እንዲሆን መመረጡ፣ የመላው የሰው ልጅ የድህንነት ተስፋ በእርሱና በዘሩ በኩል እንደሚገኝ አስቀድሞ በእግዚአብሔር በመወሰኑ ነው። ዘፍጥረት 18፡17-19 የሚከተለውን ይላል፡-

«እግዚአብሔርም አለ፡- እኔ የማደርገውን ከአብርሃም እሰውራለሁ? አብርሃም በእውነት ታላቅና ብርቱ ሕዝብ ይሆናልና፣ የምድር አሕዛብ ሁሉ በእርሱ ይባረካሉና። ጽድቅንና ፍርድን በማድረግ የእግዚአብሔርን መንገድ ይጠብቁ ዘንድ ልጆቹንና ከእርሱ በኋላ ቤቱን እዲያዝዝ አዉቃለሁና»

ይህም እግዚአብሔር በአብርሃም ላይ የተናገረውን ነገር ሁሉ ያመጣ ዘንድ ነው።»

እስቲ በቅድሚያ አብርሃም የሚለውን ስም ትርጉም እንመልከት፡- የቀድሞው ስሙ «አብራም» ሲሆን ይህም «የከበረ አባት» ማለት ነበር። በኋላ ግን እግዚአብሔር መርጦት ቃል ኪዳን በገባለትና ዘሩንም እንደሚባርክለት ተስፋ በሰጠው ጊዜ የሕዝቦች (የመንግስታት) «አባት» እንደሚሆን በማመልከት አብርሃም ብሎ ሰየመው።

በሁለተኛ ደረጃ መረዳት የሚኖርብን፣ ጋላፊነቱን በአግባቡ የተወጣ አባት መልካም ዜጎችን(መንግስታትን) እንደሚያፈራ ነው። እግዚአብሔር አብርሃምን በቀጥታ «... በእውነት ታላቅና ብርቱ ሕዝብ ይሆናልና»። ሲል መናገሩ፣ አብርሃም የአባትነት ግዴታውን በማሟላቱ ነው። በሦስተኛ ደረጃ የምንመለከተው ደግሞ፣ አስቀድሞዉኑኑ ለምን እግዚአብሔር አብርሃምን ለዚህ ታላቅ ተልእኮ አጫው? የሚለውን ጥያቄ ነው። ለዚህም እግዚአብሔር የሚከተለውን ተናግሯል፡- «...ጽድቅንና ፍርድን በማድረግ የእግዚአብሔርን መንገድ ይጠብቁ ዘንድ ልጆቹንና ከእርሱ በኋላ ቤቱን እንዲያዝዝ አውቃለሁና...» ብሏል። በአጭሩ እግዚአብሔር አብርሃምን ለልጆቹና ለልጅ ልጆቹ መልካም አርእያ በመሆን ፣ የእግዚአብሔርን መንገድ በመከተል ረገድ እንደሚያንፃቸው ያውቅ ነበር ማለት ነው። ይህም የሚመነጨው ደግሞ አብርሃም ያስተላለፋቸው ትእዛዛት፣ ግልፅና የማያወላውሉ በመሆናቸው ነው።

ጠንካራ «አዛዥ» ማለት፤ በጦር ሜዳ እንደተሠማራ መሪ ማለት እንጂ፤ «አምባገነን» ወይም ፈላጭ ቆራጭ አስተዳዳሪ ማለት አይደለም። አንድ የጦር ኃይል ከጠላት ኃይል ጋር መፋለሙ ድልን ለመቀዳጀት እንደመሆኑ ለዚህ ደግሞ ብሩህ፤ አርቆ አስተዋይና፤ ቆራጥ የጦር መሪ ያሻዋል። ልክ እንደዚሁ ሁሉ አብርሃም ልጆቹን በእግዚአብሔር ጠላት ላይ ድልን ይቀዳጁ ዘንድ የሚሰጠው አመራር የማያወላውል ነበር። እንደዚሁ ሁሉ አንድ ወላጅ አባት በቤቱ ውስጥ ጠናማ ሕይወት ይሰፍን ዘንድ፤ ስለ ልጆቹ ጠቅላላ እንቅስቃሴ መርሐ ግብር ይነድፋል፤ በቆራጥነትም ያስፈጽመዋል። ልጆቹ መቼ ከመኝታቸው መነሳት እንዳለባቸው፤ በስንት ሰዓት ቁርሳቸውን እንደሚበሉ፤ በገበታ ወቅት እንዴት መጸለይ እንደሚገባቸው፤ ቀኑን እንዴት እንደሚያሳልፉ፤ በስንት ሰዓት ወደ ቤት እንደሚመለሱ፤ ለጥናትና ለመዝናናት ምን ያህል ጊዜ ማሳለፍ እናዳለባቸው ...ወዘተ ሁሉ ይደነግጋል። ይህን ማሟላት የአንድ አባት መብቱም ግዴታውም ነው። እነሆም እግዚአብሔር አብርሃምን «ትእዛዛቱን በመፈጸም ረገድ የማያወላውል መሆኑን ያውቀው ነበር»። በአራተኛ ደረጃ የምናየው፤ በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደተመዘገበው፤ አብርሃም ለአማኞች ሁሉ በኦርኬያነት የሚጠቀስ መሆኑ ነው። እንዲያውም አዲስ ኪዳን ምንም በማያሻማ መልኩ እኛ የአብርሃም ልጆች መሆናችንንና የኦርሱንም ፈለግ በመከተል ለእግዚአብሔር ታማኞች መሆናችንን ይነግረናል። ይህን ማለት ደግሞ በደረጃው፤ እንደ አባታችን አብርሃም ሁሉ እኛም ቤተሰባችንን በመምራትና፤ በሥነ ሥርዓት በማደሳደግ ረገድ ኃላፊነታችንን እንወጣለን ማለት ነው።

ይህን ክፍል ለማጠቃለል፤ የአብርሃም ተቃራኒ የሆነ የአንድ ሌላ ሰው ታሪክ በአጭሩ እንመለከታለን። ይህ ሰው ከአብርሃም ጋር ለአያሌ አመታት አብሮ የተጓዘና የኖረ፤ ብሉም እግዚአብሔር ለአብርሃም ያደረገለትን ሁሉ በቅርብ የሚያውቅና የተከታተለ ነበር። ይህም ሰው ሎጥ ሲሆን፤ የኋላ ኋላ ግን ከክብት መንጋው ብዛት የተነሳ ከአብርሃም ለመለየት ወሰነ። በዚህም ምርጫው አብርሃም አልተቃወመውም። እንዲያውም መልካም የመሠማሪያ መስክ የሚገኝበትን በቅድሚያ እዲመርጥ ዕድሉን ለሎጥ ሰጠው። ከዚያም የምንመለከተው ሎጥና ቤተሰቡ በሶዶም ከተማ ውስጥ መኖራቸውን፤ ከተማዋም በእሳት በምትጠፋበት ወቅት፤ ቤተሰቡን ለማዳን ያደረገውን ከንቱ ጥትና ልፋት ነው። ዐመድ ትቢያ ወደ ሆነችው የሶዶም ከተማም ዞር ብሎ በመለከተበት ወቅት፤ መጀመሪያውን ወደዚያ በመሄዱና ቤተሰቡን ለዚያን መሰል መቅሰፍት በመዳረጉ ከፍተኛ ፀፀት እንደተሰማው ነው። ስለዚህ ማንኛውም አባት እንደሎጥ ሁሉ ልጆቹን ወደ ጥፋት ባህር መምራት እንደሌለበት ነው። ለጥፋት የተዳረጉትን ልጆች ወደ ደህንነት መመለሱ ከባድ ሊሆን ይችላል። እንደ ሎጥ ሁሉ አንድ አባት ልጆቹን በኃጢአት ተጨማልቀው እንዲሞቱ መምራት የለበትም።

## አባቶች ኃላፊነታቸውን መወጣት ሲያቅታቸው

አንድ አባት ደካማና ቤተሰቡን መቆጣጠር የተሳነው ነው እንበል። እንግዲህ የዚያ ቤተሰብ ዕድል ምን ይሆን? እስቲ በተመሳሳይ ሁኔታ የአንድ መንግስት አባት (መሪ) የሆነ ሰው ኃላፊነቱን የመወጣት ብቃት የለውም እንበል። የዚያን አይነቱ መንግስት ማብቂያ ምን ይሆን? እግዚአብሔር፣ አብርሃምን የአባትነት ግዴታውን በትክል እንደሚወጣ በማወቁ፣ የታላቅ መንግስት አባት እንደሚሆን አስቀድሞ ተናገረለት። ይሁን እንጂ እንደ አብርሃም መልካም አባቶች ያልተነሡበት መንግስት ማክተሚያው ምንድን ነው?

ሙሴ በዘጸግም ምዕራፍ 28 ላይ ሁለት ፍሬ ነገሮችን በግልፅ አስፍርልናል። ከዚህም የመጀመሪያው፣ ለእግዚአብሔር የሚታዘዝ ሕዝብ በረከትን የሚቀበል እንደሆነ ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ፣ በማይታዘዙት ላይ እርግማን እንደሚወርድ ነው። የዚህ ምዕራፍ የመጀመሪያዎቹ 14 ቁጥሮች የበረከቱን ዓይነቶች ሲዘረዝሩ፣ ከ15-68 ያሉት የተቀሩት ቁጥሮች ግን ትእዛዝን ካለመጠበቅ ሳቢያ የሚደርሱን መርገሞች ነው።

ከእነዚህም መርገሞች መካከል በተለይ በዘጸግም 28:41 ላይ የሰፈረውን ቀጥሎ እንመለከታለን።

«ወንዶችና ሴቶች ልጆች ይወለዱልሃል፤

በምርኮም ይሄዳሉና ለአንተም አይሆኑልህም።»

ሙሴ ይህን ማስገንዘቢያ የጻፈው በተባዕት ፆታ እደመሆኑ በቀጥታ የሚመለከተው አባትዬውን ነው ማለት ነው። ይህ ጥቅስ በተለይ እንዳስታውስ ያደረገኝ በቅርብ የማውቃቸውን አባት አሜሪካውያንን ነው። «ኸረ ለመሆኑ፣ ስንቶቹ አሜሪካዊያን አባቶች ይሆኑ በወለዷቸው ልጆች ደስተኛ የሚሆኑ?» ስል እራሴንም ጠይቄዋለሁ። አንድ የማልረሳው መጋቢ የሚከተለውን ጸሎት ሲያደርስ አዳምጬ ነበር። «ጌታ ሆይ! እባክህን ልጆቻችን ሽክም(መርገም) ሳይሆኑ የደስታ ምንጮቻችን መሆናቸውን እንድናውቀው እርዳን»። ይህ መጋቢ ይህን መሰሉን ጸሎት ለማድረስ የተገደደደ ወዶ ሳይሆን በዙሪያው ባለው ሁኔታ በመገፋፋቱ ነው። በእርግጥም አብዛኞቹ አሜሪካዊያን አባቶች በልጆቻቸው ሁኔታ የሚደሰቱ አይደሉም። ግን ይህ ለምን ይሆናል? ለዚህ ምክንያቱ ግልፅ ነው። የሚኖረኝም መልስ ሁላችንም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለማክበር ፈቃደኞች ካለመሆናችን የተነሳ ነው የሚል ነው። አባቶች ለእግዚአብሔር ፈቃድ ተገዢዎች አይደሉም።

ከብዙ ሺህ ዘመናት በፊት ሙሴ እሥራኤልን፣ «ወንዶችና ሴቶች ልጆች ይወለዱልሃል፤ በምርኮም ይሄዳሉና ለአንተ አይሆኑህም» ሲል አስጠንቅቆ ነበር።

እነሆም፤ ያ የሙሴ አባባል ዛሬ በአሜሪካኖች ዘንድ በግልፅ እየታየና እየተመሰከረ ነው። በተለይም ካለፉት ሁለት አሥርተ ዓመታት ወዲህ አሜሪካዊያን ወጣቶች በአመዛኙ የሰይጣን ጀሌዎች ሲሆኑ በገሃድ የሚታይ ነው። ለአደገኛ ዕዎች ተገዢ የሆኑት፤ በሐፀዝሙት የተነደፉት፤ ለተለያዩ ባዕድ አምልኮዎች ተገዢ በመሆን፤ ለአስማትና ለጥንቆላ ያገበደዱት ወጣቶች ብዛት ሥፍ ቁጥር የለውም። ይህ እንግዲህ ሙሴ የጠቀሰው አንዱ የምርኮ ዓይነት ነው። ለመሆኑ እነኝህን በሚሊዮን የሚቆጠሩ አሜሪካዊ ወጣቶች ምን ነክቶአቸው ይሆን? ለምንስ ለሰይጣን ተገዢ ሆኑ? ለዚህ መልሱ አጭርና ግልፅ ነው። አሜሪካዊ አባቶች፤ መፅሐፍ ቅዱሳዊውን የአባትነት ግዴታቸውን ለመወጣት ባለመቻላቸው ልጆቻቸውን «በምርኮ» አጥተዋል!

እንደዚሁ፤ ስለ ጎዳና ተዳዳሪ ልጆች ችግር በአያሌው ጎልቶ የሚነገር ዜና ነው። ይሁን እንጂ ልጆች ባህርያትን የሚወርሱት ከታላላቆቻቸው መሆኑ አሌ የማይባል ነው። ስለዚህም ነው በአሜሪካ ውስጥ የልጆቹ ብቻ ሳይሆን፤ የጎልማሶችና የአዛውንትም ጎዳና ተዳዳሪዎች ቁጥር በአያሌው በርክቶ የሚታየው። እንግዲህ እዚህ ላይ የሚነሳው ጥያቄ፤ ማን ማንን ይቆጣጠረው? የሚለው ነው።

ቀደም ሲል፤ ከአንድ አባት ኃላፊነቶች ዉስጥ ተቀዳሚው፤ ለቤተሰቡ በካህንነት ማገልገል እንደሆነ ጠቅሻለሁ። የአንድን ካህን ኃላፊነት፤ ሚልኪያስ 2:7 እንደሚከተለው አቅርቦታል።

«ካህኑ የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር መልአክተኛ ነዉና ከንፈሮቹ እዉቀትን ይጠብቁ ዘንድ ይገባቸዋል። ሰዎችም ሕግን ከአፋ ይፈልጉ ዘንድ ይገባቸዋል።»

ካህኑ የእግዚአብሔርን ሕግ ማወቅና ለሕዝቡም ተርጉሞ ማስረዳት አለበት። ይህም ማለት ካህኑ በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል መገናኛ ወይም ወኪል ማለት እንደመሆኑ፤ ከአንደበቱ የሚወጡት ቃላት እግዚአብሔርን የሚያስከብሩ፤ ወደ እርሱ የሚሰቡና የሚማርኩ መሆን አለባቸው። በአጭሩ ልጆቹ እግዚአብሔርን እንዲያፈቅሩ ማስተማር ይኖርበታል። ግን ይህንን

ሳያደርግ ሲቀር ውጤቱ ምን ይሆናል። እግዚአብሔር ይህንን ትዕዛዙን በማይፈፅሙት ላይ ስለሚያስከትለው ፍርድ፤ በሆሴዕ 4:6 ላይ እደሚከተለው ተዘርዝሮ እናገኛለን።

«ሕዝቤ ዕውቀት ከማጣቱ የተነሳ ጠፍቶአል። (ዕውቀት የተባለው የዘመኑን የሳይንስ ግኝቶች የሚመለከት ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቃል ማለት ነው)። አንተም ዕውቀትን ጠልተሃልና እኔ ካህን እንዳትሆንኝ እጠላሃለሁ የአምላክህንም ሕግ ረስተሃልና እኔ ደግሞ ልጆችህን እረሳለሁ።»

ይህ እንግዲህ ለአባቶች እጅግ የከረረና የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ነው። እግዚአብሔር አንድን አባት ፤ «ለቤተሰብህ ታማኝ ካህን ሆነህ እንደምታገለግል እጠብቅ ነበር። አንተ ግን ቤተሰብህን እንደናቅህ ሁሉ በእኔም ዘንድ የተናቅህ ትሆናለህ። ካህንነትህም በእኔ ዘንድ ተቀባይነት የለውም። በመሆኑም የአንተን አገልግሎት እንደናቅሁት ሁሉ ልጆችህም በእኔ ፊት የተናቁና የረከሱ ይሆናሉ። አንተንም እንደምረሳህ እነርሱም የተረሱ ይሆናሉ።»

ይህ እጅግ አስደጋጋጭ ዜና ነው። እስቲ እኔንም እንደወላጅነቴ እግዚአብሔር «ትዕዛዜን እንደረሳሽው ልጆችህንም እረስቼአቸዋለሁ፤ ከመዝገቤም ሰርገቴአቸዋለሁ፤ ከእንግዲህም ስለእነርሱ አልጩኝም!» ሲል ቢናገረኝ የቱን ያህል ፍርሃትና ጭንቀት ይገባኝ ይሆን? እዎን! እግዚአብሔር በአሁኑ ጊዜ በአብዛኞቹ አሜሪካዊ አባቶች ላይ ይህንን ፍርድ ወስኗል። እነሆም ከዚህ የተነሳ አሜሪካ በእግዚአብሔር በተረሱ ወጣትና ጎልማሶች ተሞልታለች። አባቶች ቤተሰባዊ ኃላፊነታቸውን በመዘንጋታቸው የሥልጣኔ ቁንጮ የሆነችው ታላቅ መንግስት በሽብርተኞችና በሥርዓተ አልበኞች ተጥለቅልቃለች። «አንተንም እንደምረሳህ፤ (ልጆችህም) እነርሱም የተረሱ ይሆናሉ»። የሚለው የእግዚአብሔር ቃል ተፈጻሚ ሆኗል። ይህን መልእክት ወደ ማጠቃለሉ ከመቃረቤ በፊት ሰብሉይ ኪዳን የመጨረሻ የሆኑትን ሁለት መደምደሚያ ጥቅሶች በማንሳት ስለእነርሱ ለማብራራት እሞክራለሁ። የጥቅሶቹ ፍሬ ሃሳብ «እርግማን» ላይ ያተኮረ ስለመሆኑ ሁላችንም የምንገነዘበው ነው። ሆኖም ግን ስለ እርግማኑ እንዳንፈራና እንዳንሸበር እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን አማካይነት፤ አዲስ የሕይወት ተስፋና ብርሃን ሰጥቶናል።

እግዚአብሔር በሚልኪያስ 4:5-6 ላይ የተናገረን የመጨረሻዎቹ ቃላት የሚከተሉት ናቸው።

«እነሆ፤ ታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቀንሳይመጣ ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ። መጥቼም ምድርን በእርግማን እንዳልመታ እርሱ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፤ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶች ይመልሳል»።

የወቅቱ የዓለማችን ታላቅ ችግርና ቀውስ ለሆነው፤ የሕብረተሰብ መናጋትና የቤተሰብ መበጥበጥ፤ ወደፊት መፍትሔ እንደሚገኝለት ሚልኪያስ ከሁለት ሺህ አመታት በፊት መተንበዩ በእጅጉ የሚያፅናን ነው። ሁላችንም በዙሪያችን የምንመለከተው ትዳር እንደዋሃ ነገር በሰብአዊ አስባቡ ሲፈርስ፤ ሕፃናትና ልጆች ያለወላጅና አሳዳጊ በየመንገዱ ሲወረወሩ፤ ልጅ አባቱን፤ አባት ልጁን ሲረግምና ሲያሳድድ ነው። የዚህ ሁሉ ክምችት ደግሞ፤ በመንግሥታትና በሥልጣኔአቸው ላይ ተፅእኖውን ያሳድራል። ወደ ውድቀትና ዝቅጠት ያመራቸዋል። ይሁን እንጂ በአዲስ ኪዳን የተስፋ ቃል የተገነቡ ክርስቲያኖች ይህን አዝማሚያ ሊቀይሩት ዕድሉ ተሰጥቷቸዋል። የእግዚአብሔርን ቃል በመቀበልና የጋብቻን ቅዱስነት በማክበር፤ ጤናማ ኅብረተሰብ ለመመስረት ይችላሉ። ይህን እያወቁ በድፍረትና በማን አለብኝነት መጓዝ ግን ጥፍትን በገዛ እጅ መጋበዝ ይሆናል። ከእነኚህ ሁለት አማራጮች አንዱን በተከተልን መጠን፤ የሚጠብቀን በረከት ወይም መርገም ይሆናል።

ስለዚህ ለዚህ ሁሉ ወሳኝን ሚና የሚጫወቱት አባቶች ናቸው ማለቱ ማጋነን አይሆንም። እስከ አሁን እንደተመለከትነው እግዚአብሔር ይህንን ለመሳሰሉት ድክመቶች በቅድሚያ ተጠያቂ የሚያደርገው አባቶችን ነው። በሌላ ጎኑ ደግሞ አባቶች እንደ አብርሃም በእግዚአብሔር የተጣለባቸውን ግዴታ ከተወጡ፤ «ታላቅ ሕዝብና መንግሥት» የመሆን እድል አላቸው።

ልጆቹ ዓመፀኞች ናቸው፤ አባቶቹ ደግሞ ቸልተኞች ናቸው፤ ነቢዩ የሚያስጠነቅቀን ይህ ሁኔታ ካልተቀየረ በቤተሰብም ቢሆን ወይም በአገር ላይ ወይም በስልጣኔ ላይ እርግማን ሊያመጣ ይችላል። አሁን

ባለው ሁኔታ ግን የእግዚአብሔር ቃል ሁለት አማራጮችን ያስቀምጥልናል። በሀይወት ለመቆየት ወይም ከዚህ እርግማን ለማምለጥ የቤተሰብ ተሃድሶና ግንኙነት ወይም ደግሞ የቤተሰብ ግንኙነት እየተበላሸ እንዲሄድና ባለፉት አሥርተ ዓመት መጓዝ በጀመረበት መንገድ መሄድ እንዲቀጥል እናደርጋለን። የኋለኛውን መንገድ ከተከተልን በእግዚአብሔር እርግማን እንጠፋለን። እነዚህ ናቸው እንግዲህ አማራጮቹ። ተቃራኒውም እንዲሁ ነው፤ አባቶች ኃላፊነታቸውን ካልተወጡ የአንድ አገር ህዝብ ታላቅነት ሊቀጥል አይችልም።

በዛሬው ጊዜ ህዝባችንን የሚቋቋመው ችግር ይህ እንደሆነ አምናለሁ፤ አባቶች ወደ እግዚአብሔር ተመልሰው ኃላፊነታቸውን ለመወጣት ወደ ቤተሰባቸው በመመለስ ችግሩን ሊጋፈጡ ይችላሉን? ወይስ አሁን ያለው የህብረተሰብ የሞራል ዝቅጠት መነሻው ከቤተሰብ የሆነው ቤተሰቡን ሊያወድም ነው? ወይስ ቀጥሎ ውጤቱ እርግማን ወደሆነው ወደ መጨረሻ ይደርስ ይሆን? የአንድን አገር ዕጣ ፋንታ የሚወሰነው የአባቶች ውሳኔ ነው፤ እግዚአብሔር አባቶች ወደ ልጆቻቸው እንዲመለሱ ይፈልጋል ከዚያ ልጆቹ ወደ አባቶች እንደሚመለሱ እግዚአብሔር ተስፋ ሰጥቶአል።

## ስለ ደራሲው

ዴሪክ ፕሪንስ እ.ኤ.አ (ከ1915 - 2003) በሕንድ አገር እንግሊዛዊ ከሆኑ ቤተሰቦች ተወለዱ። በእንግሊዝ ሀገር በኢተን ኮሌጅና በካምብሪጅ ዩኒቨርሲቲ በግሪክና የላቲን ቋንቋ ተምረዋል። በኢንግስ ኮሌጅ ደግሞ በጥንትና በአሁኑ ዘመን ፊሎሶፊ የሰለጠኑ ምሁር ናቸው። በካምብሪጅ ዩኒቨርሲቲ ደግሞ ሌሎች ዘመናዊ የሆኑ ቋንቋዎችን ሂብሩና አራማይክ በኢየሩሳሌም ተምረዋል።

በሁለተኛው የዓለም ጦርነት በእንግሊዝ የጦር ኃይል ውስጥ በማገልገል ላይ እያሉ መጽሐፍ ቅዱስን ሲያጠኑ ህይወት የሚለወጠው ልምድ ለማግኘት ቻሉ። ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ከተገናኙ በኋላ በሁለት ነገሮች ድምዳሜ ላይ ለመድረስ ችለዋል። ሁለተኛ መጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛ ነው። እነዚህ ሁለት ድምዳሜዎች ላይ መድረሱ ህይወታቸውን ስለለወጠው ከዚያ መጽሐፍ ቅዱስ ለማጥናትና ለማስተማር ጊዜያቸውን ሰጡ።

በየቀኑ የሚተላለፈው የፊደል ፕሮግራም «ለስኬታማ ኑሮ ቁልፋ» የሚለው የፊደል ስርጭታቸው የዓለምን አጋማሽ በመሸፈን አገልግሎት ይሰጣል። ሥርጭቱ በሌሎችም ቋንቋዎች በአረብኛ፣ በቻይንኛ፣ በክሮሺያኛ፣ በማላላሊ፣ በሞንጎሎኛ፣ በራሺያኛ፣ በሳሞአንኛ፣ በእስፓኒሽኛና በቶንጋን ቋንቋዎች ይጸላል። ዴሪክ ፕሪንስ

ከ50 በላይ መፃህፍት የደረሱ ናቸው፤ የ500 አዲድና የ160 የቪዲዮ ባትምህርት አዘጋጅተዋል። ብዙዎች ከ60 በሚበልጡ ቋንቋዎች ተተርጉመዋል።

ዴሪክ ፕሪንስ የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት በቀላልና ግልጽ በሆነ መንገድ ማስተማርና የማስረዳት ስጦታ በሚሊዮን ለሚቆጠሩ ሰዎች የእምነት መሠረት ሆኖአቸዋል። የማንንም ቤተ እምነት ሳይወግኑ ሁሉንም በእኩል ደረጃ ማገልገላቸው በማንኛውም ዘር ወይም ቀለም ወይም ኃይማኖት ባላቸው ህዝቦች ዘንድ ተቀባይነት አግኝተዋል።